

— Æ —
LANDSMØDE
— 2018 —
FOLKEBEVÆGELSEN MOD EU

Folkebevægelsen mod EU

Parlamentarisk beretning 2018

Folkebevægelsen mod EU

Parlamentarisk beretning 2018

Indledning

En Dansk udmeldelse af EU er formålet med Folkebevægelsen mod EU. Men indtil den dag, hvor Danmark melder sig ud af EU, så arbejder vi aktivt i EU-parlamentet for, at modvirke de forringelser EU-medlemskabet bringer. Vi forsvare alle dem, som i det daglige rammes af EU's angreb på velfærden og demokratiet.

Folkebevægelsen mod EU er repræsenteret i EU-parlamentet i gennem Rina Ronja Kari. Rina har siddet i EU-parlamentet siden februar 2014, samme år forsvarede hun sit mandat ved valget i maj måned.

Holdet i Bruxelles

Arbejdet i EU-parlamentet løftes ikke af Rina alene. Bag sig har Rina et dygtigt hold, bestående af seje praktikanter, garvede veteraner og splinternye ildsjæle, som alle har lagt en kæmpe indsats på kontoret.

Siden det foregående Landsmøde har kontoret nydt godt af det hårde arbejde fra fire yderst begavede praktikanter: **Mads Lieberkind, Harald Aksnes Karmhus, Emil Weis Brix & Emilia Ryen** - Stor tak til jer alle, for jeres hårde arbejde og gode humør!

Holdet har desuden bestået af det særdeles kompetente team af politiske rådgivere ansat i GUE/NGL gruppen: **Maj Aslett Rydbjerg** og **Henrik Bang Andersen**. Ud over de politiske rådgivere har kontoret i Bruxelles et kommunikationshold. Kommunikationsholdet har hele året været besat af **Per Bergholdt Jensen**, derudover har **Freja Wedenborg** været ansat frem til 1. september, hvorefter **Anne Mette Omø Carlsen** er tiltrådt. Slutteligt består kontoret af kontorleder, **Allan Vesterlund**.

De parlamentariske principper

Folkebevægelsens parlamentariske arbejde udføres ud fra følgende principper:

- Vi stemmer/arbejder imod mere overførsel af magt til EU.
- Vi stemmer/arbejder for at føre beslutninger tilbage til de nationale parlamenter.
- Vi stemmer/arbejder i overensstemmelse med forsvaret for den skandinaviske velfærdsmodel, Folkebevægelsens idegrundlag samt opstillingsgrundlaget ved 2014-valget.

Fakta om arbejde, ansatte, udvalg etc.

Det parlamentariske arbejde er ikke et mål i sig selv, men er med til at give Folkebevægelsen mod EU synlighed, troværdighed og relevans mellem folkeafstemninger og valg. Det parlamentariske arbejde giver os samtidig en stemme i den offentlige debat om EU, som ellers alene er domineret af mere eller mindre EU-begejstrede politiske aktører.

Udvalg

EU-parlamentets udvalg er den primære platform for det parlamentariske arbejde. Det er her de egentlige forhandlinger foregår om EU's lovgivning og politikker. Der er i alt 20 stående udvalg i EU-parlamentet. De dækker forskellige områder, som EU lovgiver på. Hvert medlem af EU-parlamentet har som minimum ret til fuldt medlemskab i et udvalg, samt et suppleantmedlemskab i et andet udvalg.

Rina er udpeget til fuldt medlem af Udvalget for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, hvor hun desuden er koordinator for GUE/NGL-gruppen, som Folkebevægelsen er tilknyttet i EU-parlamentet. Rina er desuden suppleant i Udvalget for Økonomi og Valuta.

Samarbejde og alliancer

I Folketinget har hver parlamentariker en række rettigheder såsom retten til at tale og stille forslag. Sådan er det ikke i EU-parlamentet. I EU-parlamentet tilfalder disse rettigheder alene de politiske grupper. Derfor er det stort set umuligt, at fungere i EU-parlamentet uden en gruppe.

Rina har - med Landsledelsens opbakning - besluttet sig for, at være tilknyttet GUE/NGL-gruppen i EU-parlamentet, som er en konføderal venstrefløjsgruppe.

GUE/NGL har 51 medlemmer, som kommer fra forskellige partier og bevægelser til venstre fra socialdemokraterne. GUE/NGL-gruppen er overvejende EU-kritisk, og der er fuld frihed til, at stemme og argumentere som man vil – også når det går direkte imod flertallet i gruppen - derfor GUE/NGL et godt sted at være tilknyttet.

Inden for gruppen er vi særligt tilknyttet den del, som hedder 'NGL' (Nordic Green Left). NGL er endnu mere EU-kritisk end resten. Det giver en lang række fordele, f.eks. med forberedelsen af det enorme antal afstemninger under Plenarsamlingerne i Strasbourg. Omvendt betyder det selvfølgelig også, at vi har en række opgaver og ansvar, og at vi må bruge tid på at få samarbejdet i gruppen til at fungere.

Civilsamfundet

Kontoret samarbejder desuden jævnligt med NGO'er, fagforeninger og sociale bevægelser. Eksempelvis den danske og europæiske fagbevægelse, Afrika Kontakt, Western Sahara Resource Watch, Corporate Europe Observatory, Friends of the Earth, WWF, Finance Watch, Transparency International, Stop TTIP/CETA-kampagnen og mange flere.

Disse demokratiske bevægelser repræsenterer non-profit interesser og offentlige bekymringer i samfundet. Ofte beskæftiger de sig med problematikker, som er direkte relateret til EU-lovgivningen. Deres ekspertise og input er meget værdifulde i

vores daglige arbejde imod EU's mange angreb på miljøet, demokratiet, velfærden og arbejdstagerne.

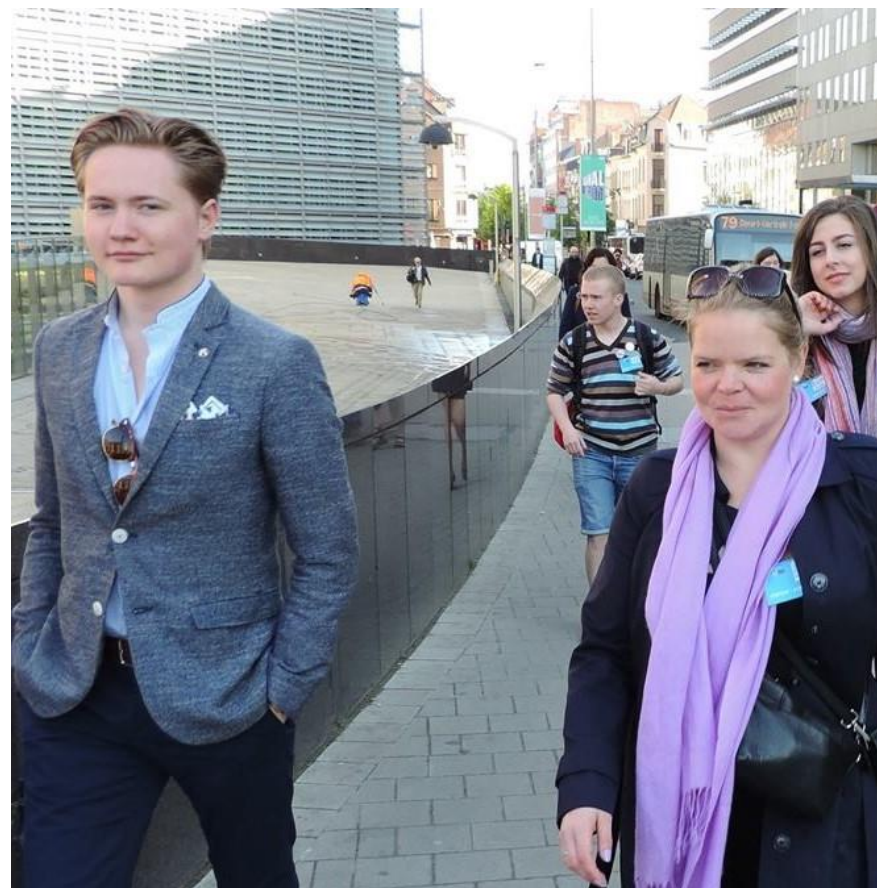
Møder og besøgsgrupper

Hver eneste uge har kontoret møder med forskellige grupper. Det tager en del tid - men tid, som er givet godt ud. Det er en vigtig opgave, at mødes og skabe nye alliancer og udbrede Folkebevægelsen mod EU's budskaber og argumenter til så mange som muligt.

Kontoret i Bruxelles får løbende henvendelser fra grupper, som ønsker at mødes med Rina eller en medarbejder fra kontoret. Ofte ønsker de at høre om vores arbejde og holdning til EU i forbindelse med en deres besøg i Bruxelles. Det drejer sig om alt lige fra foreninger, folk på efteruddannelse eller gymnasieskoler. Derudover, får vi også besøg af officielle delegationer fra fagforeninger, sociale bevægelser og NGO'er, som ønsker at diskutere konkrete sager eller lovgivning.

Derudover arrangerer kontoret selv studieture til EU-parlamentet. Eksempelvis afholdte vi i maj et tre-dags seminar for unge medlemmer af Folkebevægelsen mod EU. en tur som fik store roser fra deltagerne og siden har skabt øget virkelyst

I Folkebevægelsen siger vi ofte, at man i EU-parlamentet er langt væk fra den virkelige verden. Det er også korrekt - men heldigvis kommer den virkelige verden nogle gange til EU-parlamentet.

Brexit

Vi forsvarer Storbritanniens ret til at forlade EU! Storbritannien skal frit kunne vælge om de vil være medlem af EU eller ej - og ikke straffe for sin udmeldelse. Samtidigt arbejder vi for, at en aftale sikrer fortsat handel, fred, samarbejde og sam eksistens.

EU-parlamentet skal godkende en endelig aftale mellem EU og Storbritannien, dermed ligger der en form for vetoret hos EU-parlamentet. Hvilke faktorer EU-parlamentet ligger vægt på er derfor vigtigt.

Det er vigtigt for os, at sikre borgernes rettigheder, ingen urimelig afskedsregning, beskyttelse af den irske fredsaftale og en løsning på retshåndhævelsen af exit-aftalen, som ikke indebærer, at EU-domstolen får kompetence ift. Storbritannien, efter landet har forladt EU.

Endvidere har det været vigtigt, at den fremtidige samarbejdsaftale sikrer fortsat samarbejde og samhandel. Vi arbejder for, at borgerne også i fremtiden kan rejse, studere og arbejde på tværs af landene - men insisterer på, at aftalen ikke må stå i vejen for, at stoppe social-dumping mm.

For os er det et ufravigeligt krav, at aftalen ikke fører til forringelser for den studerende, for klimaet, for forbrugeren eller for arbejderne mf. Samtidigt afviser vi, ligesom ved alle andre handelsaftaler enhver form for investeringsdomstol.

Derfor følger vi også alle forhandlingerne tæt, og vejer ordlyden i alle EU-parlamentets Brexitresolutioner på en guldvægt.

Euroen, bankerne og skattely

Euroen

Vi vil begrænse EU's redskaber til at afpresse andre euro-lande, som måtte ønske en anden økonomisk politik. Vi arbejder for oprettelsen af støtteprogrammer, der skal give euro-landene mulighed for at træde ud af den fælles valuta gennem en ordnet exit. Disse støtteprogrammer bør delvist finansieres af Den Europæisk Stabilitetsmekanisme, som indtil videre kun er blevet brugt til at finansiere redningspakker til bankerne.

En ordnet exit vil begrænse Eurogruppens mulighed for afpresse suveræne landsregering til at føre en bestemt politik. Dermed vil de befolkninger, som reelt ønsker at sige fra over for EU stå langt stærkere i deres kamp. **Derfor har Rina stillet forslag herom til EU-budgettet. Samt rejst kritik hver gang Euroen bruges som værktøj til at kue demokratiet.**

EU's nedskæringspolitik

Hvert eneste år arbejder vi for at stikke en kæp i hjulet på EU's evindelige økonomiske diktatprogram; Det Europæiske Semester. Det Europæiske Semester vedtager hvert år såkaldte landespecifikke henstillinger, der dikterer nye økonomiske reformer og velfærdsforringelser i medlemslandene. Eksempelvis har både efterlønsreformen, dagpengereformen og reformerne af uddannelsessektoren været 'henstillinger' fra Det Europæiske Semester inden de blev til virkelighed.

Rina har derfor arbejdet for en afskaffelse af det europæiske semester og de landespecifikke henstillinger, som er et klart brud på medlemslandenes selvbestemmelse. Den gode økonomisk politik er en demokratisk politik.

Stabilitets- og vækstpagtens 'gældsbremse', som dikterer, at når gælden overstiger 60 procent af BNP, skal den øjeblikkeligt bringes ned, er ligeledes udemokratisk. Det gælder også Finanspagtens 'gyldne regel' om, at det strukturelle underskud ikke må overstige -0,5 procent af BNP. En regel som håndhæves strikt, når mindre lande bryder den. Men som ses igennem fingrene med når store lande som eksempelvis Frankrig bryder den.

EU's nedskæringspolitik forhindrer en demokratisk og social økonomisk politik i krisetider. Dette forværrer krisernes påvirkning. Noget Rina gentagne gange har påpeget under når snakken falder på finanskrisen og lektierne efter denne. Desuden underminere det borgernes tro på demokratiet - en yderst farlig udvikling. Ydermere var vi også på banen under kommunal- og regionsvalget, da der går en rød tråd fra budgetreglerne i EU helt ned til det kommunale og regionale niveau.

Privatisering og offentligt udbud

I dens religiøse tilgang til ureguleret konkurrence og det indre marked, udvikler EU-Kommissionen nye direktiver og forordninger i en evindelighed. Direktiver og Forordninger, som begrænse det demokratiske råderum for medlemslandene til skade for almindelige borgere. Hvilket umuliggør politik der afviger fra konsensusen i EU-kommissionen. Vi stiller os altid imod når nye overstatslige regler tvinger medlemslandene til at deregulere vores offentlige sektorer.

De seneste ofrer for EU-kommissionens indre-markeds-fundamentalisme har været den offentlige transport og post-uddelingen, sektorer der traditionelt har været under det offentlige i medlemsstaterne.

I den nyeste jernbanepakke er indskrevet et direkte krav om, at togdriften skal være fuldt liberaliseret fra 2020 med mindre det kan bevises, at den offentlige operatør gør det billigere. Det er en fuldstændig ignorering af erfaringerne fra flere lande, som allerede har liberaliseret togdriften med rigtig dårlige erfaringer. Ønsker lande at liberalisere er det selvfølgelig deres ret, men det skal ikke være pr diktat fra Bruxelles.

Men som vi har set med den foreslåede privatisering af vandforsyningen i Grækenland, så er der ikke nogen tydelige grænser for hvad der kan privatiseres, hvis det står til Kommissionen. Seneste rygte på vandrørene er, at EU-Kommissionen arbejder på et indre marked for Uddannelse.

På transportområdet støtter EU-regler indirekte op om forretningsmodeller, som er decideret baseret på social dumping. Det er vigtigt, at vi stiller os imod Kommissionens overstatslige tilgang til økonomisk politik. Tidligere har Juncker har sagt: At Kommissionen gerne ser, at medlemslandenes sidste forbehold bliver opgivet. Det vil være en juridisk afskaffelse af nærdemokratiet og udvide den allerede vidtfavnende usolidariske økonomiske politik.

Skattely, hvidvask, etc.

Vi ønsker et opgør med kapitalens frie bevægelighed og et opgør med skattelyene. Vi arbejder for fuld åbenhed om skatteaftaler samt gennemsigtighed omkring virksomhedernes reelle ejere, og hvor de betaler deres skat.

Det indre markeds fri bevægelighed for kapital har gjort det alt for nemt, for multinationale virksomheder, at undgå at betale skat - eksempelvis gennem transfer pricing, svindel med ud-

bytteskat og oprettelsen af postkasseselskaber. Derfor er det fortsat en prioritet for os, at kæmpe imod det indre markeds frie bevægelighed.

Det er dog en lang kamp, og indtil der bliver sat en mur ned for EU's grænseløse og uregulerede bevægelighed, så er det vigtig at finde løsninger, så alle betaler den skat de er forpligtede til.

Multinationale virksomheders skattesvindler er et alvorligt problem, som rammer almindelige borgere og små lovlige virksomheder her og nu. Hvert eneste år mister EU-medlemslandenes statskasser 7400 milliarder kroner på grund af skattely, momssvindler og skatteunddragelse. Alt dette sker lige for næsen af almindelige borgere, som oplever nedskæringsreformer, velfærdsforringelser og arbejdsløshed.

Derfor har vi stemt imod når det kommer til vidtgående harmoniseringer inden for EU og gensidig anerkendelse af EU-lande som aktivt støtter skatteunddragelse, såsom Luxembourg, Malta og Irland.

Ligeledes har vi kæmpet imod lovgivning, hvis formål er, at straffe whistleblowere, som desværre var tilfældet i Luxleaks sagen. Whistleblowere bør beskyttes og belønnes for at bringe så alvorlige sager ud i offentligheden. Lovgivningen er i skrivende stund stadig under forhandling.

Bankunionen

Vi arbejder for langt skrappe kapitalkrav til bankerne samt et loft over, hvor store bankerne må blive. Vi ønsker også et forbud mod de såkaldte skyggebanksaktiviteter. Men indtil det sker, arbejder vi for en klar opsplittning mellem detailaktivitete-

ter og investeringsaktiviteter. Almindelige bankkunder skal ikke eksponeres for investeringsbankernes risikofyldte handler med værdipapirer.

Da EU i 2012 solgte ideen om en fælles bankunion, var det med forestillingen om at beskytte skatteborgerne mod fremtidige bankpakker, hvor skattekroner måtte bruges til at rede en række banker fra fallit.

I dag er dele af Bankunionen kommet op at køre. Men glemt er alle erklæringerne om at beskytte skatteborgerne og almindelige menneskers velfærd. Måske fordi det aldrig var EU's intention. **Heldigvis er Danmark endnu ikke tiltrådt Bankunion og Rina bruger flittigt sin plads i EU-parlamentet til at tale imod dansk deltagelse i Bankunionen.**

Kapitalmarkedsunionen

EU har via Kapitalmarkedsunionen til hensigt at skabe et fælles indre kapitalmarked, som skal promovere og genoplive værdipapirhandlen. Blandt andet skal en kapitalmarkedsunion gøre det nemmere at omdanne lån til værdipapirer, som kan sælges til tredjepart. Det er en model, som er særligt kendt i USA, men som også er udbredt i Storbritannien og dele af Sydeuropa.

Det er en model, som vil øge den systemiske risiko og dermed risikoen for en ny finanskrise. Desværre er det hverken ansvarlighed eller bæredygtighed, der hersker hos EU-eliten.

Vi stiller os altid imod når det kommer til at skabe et dybere og mere risikabelt bank- og finansmarked. Og er derfor modstandere af både Bankunionen og arbejdet med at skabe en Kapitalmarkedsunion.

hente information om et værtslands regler vedrørende løn og arbejdsvilkår.

En hjemmeside lyder måske harmløs, men konkret ville sådan en bestemmelse betyde, at en arbejdsgiver kun ville være forpligtet af en overenskomst (som arbejdsgiveren selv havde underskrevet eller tiltrådt gennem en arbejdsgiverorganisation) i det omfang, at aftalen var korrekt gengivet på en hjemmeside.

Udover at forslaget var på grænsen til at underminere Arbejdsrettens uafhængighed og retspraksis, så ville det det betyde, at hele det danske aftalesystem ville stå og falde med en hjemmeside. **Under forhandlingerne med Rådet var Rina med til at få udvandet bestemmelsen så meget, at eksperter fra LO har forsigtigt vurderet, at bestemmelsen ikke vil kunne blive anvendt.**

Revisionen blev vedtaget i maj og skal nu implementeres af medlemslandene inden 30. juli 2020.

Vi forsvarer lastbilchaufførerne

Vi arbejder for at sikre at hensynet til arbejdsforholdene og vejsikkerheden kommer før hensynet til konkurrencen på de europæiske veje

International vejtransport er en af de brancher, hvor konkurrencen er allerhårdest, og hvor arbejdsforholdene konstant presses af nye udfordringer som billigere og billigere arbejdskraft og mangelfuld håndhævelse af reglerne. Konsekvensen for mange chauffører er nomadeagtige forhold, hvor man overnatter i førerhuset i ugevis og arbejder under pres og stress uden at se familie og venner.

Det er i den sammenhæng, at der nu er nye EU-regler på vej for lastbilchaufførerne, som dækker over regler for køre- og hviletid, udstationering af chauffører og cabotage kørsel. Pakken har dog fået en hård medfart af de Europæiske Transportarbejderes Forbund, ETF, som mener, at EU-kommissionens lovforslag "ikke formår at give nogen svar på de kritiske arbejdsforhold inden for branchen".

EU-kommissionen ønsker blandt andet at gøre det lovligt for virksomheder, at lade chaufførerne arbejde op til tre uger før, de kan tage det ugentlige hvil. Konkret har EU-kommissionen forslået at forlænge referenceperioden for beregningen af køre- og hviletid fra 2 til 4 uger. Inden for en måned vil det altså være muligt at koncentrere køretiden i de første tre uger - dog med to reducerede ugehvil - og samtidig koncentrere den ordinære ugentlige hviletid i den fjerde uge. Det er rigtig mange dage i førerhuset uden tilstrækkelig hvil.

EU-kommissionens begrundelse er, at de nuværende køre- og hviletidsregler er uklare og alligevel ikke bliver overholdt. Derfor har man altså stillet dette forslag.

Det er korrekt, at de nuværende reglerne ikke overholdes af mange virksomheder, men løsningen kan ikke være, at vi så bare gør reglerne slappere. Når reglerne ikke bliver overholdt, så skyldes det mangelfuld håndhævelse. Og så skyldes det, at reglerne er skruet sammen på en måde, hvor konkurrencen kommer før hensynet til arbejdsforholdene og vejsikkerheden. Slappere køre- og hviletidsregler vil kun bidrage til den tendens.

Derfor arbejder Rina for at få forkastet EU-kommissionens nye køre- og hviletidsregler. Samtidig vil Rina gøre det forbudt for virksomheder at lade deres chauffører tilbringe det ugentlige hvil i kabinen. I stedet skal arbejdsgiveren tilrettelægge køretiden på en måde, så chaufføren har mulighed for at komme hjem tage det ugentlige hvil på sin bopæl.

EU-kommissionen har desuden lagt op til at ændre de gældende regler for cabotage kørsel. I dag må udenlandske virksomheder foretage 3 operationer i et andet medlemsland til udenlandske lønninger i løbet af en periode på 7 dage. Nu foreslår EU-kommissionen at reducere antallet af dage til max 5 dage, men til gengæld skal der ikke være nogen begrænsninger for antallet af cabotage ture.

Der er bestemt behov for at ændre de nuværende cabotage regler, som gør det lovligt at underbetale bulgarske chauffører på de danske veje. Men EU-kommissionens forslag vil i bedste fald ikke ændre på situationen, og i værste fald vil forslaget betyde mere social dumping.

Rina arbejder derfor for at reducere antallet af dage til kun 48 timers cabotage kørsel, som efterfølges af 7 dages karantæne fra ny cabotage kørsel i det samme medlemsland.

I dag er det muligt at lade udenlandske chauffører køre international transport mellem andre medlemslande til hjemlandets lønninger. En chauffør, som er hyret af en virksomhed registreret i Ungarn, kan altså køre internationalt gods mellem Tyskland og Frankrig til ungarske lønninger, som

i nogle tilfælde er en tredjedel af hvad en fransk chauffør tjener. **Derfor arbejder Rina for at sikre at udenlandske chauffører som et minimum er garanteret værtslandenes lønniveau.**

Meget kan nå at gå galt under EU-institutionernes lovgivningsproces. Der er mange virksomheder og politikere, der synes, at den nye vejpakke først og fremmest skal handle om at skabe mere konkurrence på de europæiske veje. I deres verden er ordentlige arbejdsforhold ikke konkurrencedygtige - de er bare endnu en udgift.

Gennemsigtighed og selvbestemmelse

Vi kæmper for borgernes indflydelse og Danmarks ret til selv at bestemme

Brexit-afstemningen sendte EU ud i en massiv identitetskrise. I et forsøg på at genfinde optimismen og selvtilliden greb EU-kommissionsformand Juncker til gruppeterapi - den såkaldte *refleksionsproces om EU's fremtid*.

Refleksionsprocessen blev igangsat i marts 2017 med en Hvidbog, hvori Juncker udfolder fem forskellige scenarier for EU's fremtid. Ideen var, at scenarierne skulle danne grundlag for en stor debat om udviklingen af EU på både EU-plan og nationalt niveau, som skal konkluderes lige før valget til EU-parlamentet i 2019.

Desværre er der ikke et eneste af scenarierne, der adresserer det demokratiske underskud i EU. Ingen af dem lægger op til øget borgerinddragelse og demokrati. I bund og grund lægger alle scenarierne op til at styrke og udbygge EU-samarbejdet. Juncker har fuldstændigt ignoreret borgernes utilfredshed med det nuværende system, hvor de får trukket beslutninger ned over hovedet, som de ikke har den mindste indflydelse på eller chance for at ændre.

Manglen på et scenarie for fremtiden, hvor der er mulighed for såkaldte *opt-outs* og undtagelser viser, at Juncker er helt ude af trit med de europæiske borgere. Den stort anlagte debat bliver således næppe den lykkepille, som Juncker havde håbet.

Rina har i løbet af året deltaget i en række debatarrangementer om EU's fremtid ligesom hun har skrevet en

række indlæg, hvor hun peger på, at Junckers reformforslag ikke gør noget ved de grundliggende problemer i EU og at der ikke er meget håb for et demokratisk EU.

EU-parlamentet har siden årsskiftet afholdt en debat om EU's fremtid på alle Strasbourg-sessioner. Eksempelvis har den franske præsident Macron været forbi og give sit bud. Den 29 november bliver det statsminister Lars Løkke Rasmussens tur til at fremlægge Danmarks vision.

Vi kæmper for åbenhed og gennemsigtighed i EU-systemet

Bruxelles er ikke bare hjemsted for de centrale EU-institutioner, byen er også vært for titusindvis af professionelle lobbyister. Langt størstedelen repræsenterer det private erhvervsliv, mens NGO'er, fagforeninger og sociale bevægelser er svagt repræsenteret. Fx har Corporate Europe Observatory anslået at erhvervslivet har 60 procent flere lobbyister end civilsamfundet.

Samtidig eksisterer der et kompliceret netværk af mere end 1.500 industri lobbygrupper og hundredevis af advokat firmaer og 'public affairs' bureauer - og såkaldte tænketanke.

På trods af lobbyismens massive omfang, eksisterer der ingen meningsfuld lovgivning til at regulere og sikre åbenhed omkring lobbyisme i EU.

Det eneste instrument der findes er et frivilligt lobbyregister. Det er frivilligt, om man som interesseorganisation eller lobbyist vil lade sig registrere eller ej. Samtidigt er der ingen regler der forpligtiger politikere, eller andre beslutningstagere, til kun at mødes med registrerede lobbyister, eller at offentliggøre hvem de mødes med. Det gør EU til et ureguleret 'lobby-ly'.

Derfor har Rina også krævet, at der indføres et obligatorisk lobby-register og at EU-institutionerne vedtager klare regler, som sikre at borgerne kan se, hvem der forsøger at få indflydelse på lovgivningen.

Forhandlingerne om et obligatorisk register er pt gået i stå. Bl.a. fordi den konservative gruppe i Parlamentet ikke vil være med til at MEP'erne skal offentliggøre deres møder med lobbyister - de vil ikke engang være med til at gøre det obligatorisk for udvalgsformænd, ordfører og skyggeordførere på trods af at det er dem, der forhandler specifik lovgivning på vegne af godt 500 millioner mennesker.

Vi kan ikke vente på EU. Derfor har Rina besluttet at offentliggøre sine egen oversigt over alle de møder, som kontoret har med lobbyister i EU-Parlamentet.

Forbrugerbeskyttelse

EU's regler for forbrugerbeskyttelse er tit præget af industrien og hensynet til det indre marked og ikke forbrugernes ret til beskyttelse. I dag tillades produktion og salg af produkter, selvom de bevisligt kan true befolkningens sundhed.

Folkebevægelsen mod EU arbejder for, at EU's eksisterende regler for forbrugersikkerhed forbedres, og at det altid skal være muligt i de enkelte lande at gå videre end de fælles regler. At kunne gå længere er særligt vigtigt, når det gælder områder som forbrugernes rettigheder, fødevarerikkerhed, sundhed og dyrevelfærd.

I det forgangne år har EU forlænget tilladelsen for brug af glyphosat, selvom FN's sundhedsorganisation, WHO, mistænker midlet for at være kræftfremkaldende. Over 1.300.000 EU-borgere havde ellers skrevet under på, at få bremsede salget af glyphosat men EU valgte, at sidde borgerens protest overhørig.

Dertil kommer at EU's organ for fødevarerikkerhed, EFSA, er kommet under voldsom kritik for sine studier af netop glyphosat, der frikendte sprøjtemidlet for at være kræftfremkaldende. Det viste sig nemlig, at EFSA havde kopieret dele af sit dokumentationsmateriale direkte fra glyphosat-giganten Monsanto's egne analyser.

Derimod har FN's Verdenssundhedsorganisationen WHO's kræftkomité, International Agency for Research on Cancer (IARC), foretaget sine egne studier af glyphosat, som, modsat EFSA, lever op til de normale akademiske krav om 'peer review'. WHO konkluderede, at glyphosat sandsynligvis er kræftfremkaldende.

Rina kritiserede selvfølgelig EFSA og Kommissionens åbenlyse afskriv af Monsanto's lobbyister. Ligesom hun støttede oprettelse af et udvalg, som skulle se nærmere på brugen af pesticider.

Desværre blev grundlaget for pesticidudvalget også genstand for lobbyisternes lange arm. Grundlaget, som udvalget skal arbejde ud fra, er desværre så snævert, at det er helt urealistisk, at det får nogle reelle konsekvenser.

Den evige kamp mod frås og overforbrug

Blyantspenge

Hver eneste måned modtager samtlige EU-parlamentarikerne ca. 32.000 skattefrie kroner fra EU i form af de såkaldte 'blyantspenge'. Pengene skal i princippet bruges til at dække forskellige udgifter, som bl.a. kan omfatte drift og leje af et kontor i hjemlandet. Det er dog ikke et krav, at der aflægges regnskab for de godt 384.000 skattefrie kroner, som hvert år sættes ind på EU-parlamentarikerens konti.

Der er 751 EU-parlamentarikere, så for hele EU-Parlamentet drejer det sig i alt om et svimlende beløb på over 288 millioner kroner årligt i 'blyantspenge', som der ikke aflægges regnskab for.

Rina har derfor fremsat forslag om obligatorisk kontrol med blyantspengene.

Et flertal af EU-parlamentarikerne støtter øget kontrol med blyantspengene, men en lille gruppe af magtfulde parlamentarikerne blokkerer. At det kan lade sig gøre, siger alt om "demokratiets" tilstand i EU.

Bruxelles på Business Class

Henover sommeren har Rina i samarbejde med Ekstra Bladet afsløret, hvorledes livet som politiker i EU kan være særdeles lukrativt.

Det blev afdækket, hvordan EU-parlamentet hvert år bruger 160 mio. kroner på flybilletter og at 56% af samtlige flyvninger var på Business Class. Men det er ikke kun i luften, at livet foregår på 1. klasse. Således udstyres alle med et ikke refun-

derbart rejsekort til togrejser i Belgien på 1. klasse. Værdi 35.488,00 kr.

Derudover stiller EU-Institutionerne luksusbiler med tilhørende chauffører til rådighed for EU-parlamentarikerne.

Udover at fortælle om fraseriet har Rina stillet en række forslag i EU-parlamentet, som skal afskaffe flyrejser på Business Class og begrænse brugen af biltjenesten.

Dertil kommer løn og diæter som bestemt ligger i den pæne end af hvad en gennemsnitlig Europæer tjener.

Alt sammen noget der er med til at hæve EU-politikerne over almindelige borger. Det er særdeles problematisk ud fra et demokratisk perspektiv.

Rina har derfor også stillet forslag til EU-budgettet som vil skære betydeligt i både løn og diæter for EU-politikere.

CETA, TTIP, JEFTA og TISA

International handel bygget på arbejdstagerrettigheder, menneskerettigheder, bæredygtighed og demokrati.

Lige siden EU lancerede forhandlingerne om mega-aftalerne med USA (TTIP), Canada (CETA) og Japan (JEFTA) har Rina været en af de mest markante modstandere i den danske debat. Hun har stillet stribevis af ændringsforslag om at få stoppet forhandlinger, samt skrevet en hel del i de danske medier om forhandlingsforløbene og aftalernes konsekvenser.

TTIP er efter valget i Trump i USA gået næsten i stå. CETA derimod blev godkendt af EU-parlamentet i februar 2017 (Rina

stemte naturligvis imod). Siden er aftalen kun blevet ratificeret i 10 medlemslande.

Da EU-eliten på Christiansborg ofte er blandt de mest EU-begejstrede, blev Danmark 1. juni det andet EU-land, som ratificerede CETA-aftalen. Situationen lige nu er, at Belgien har bedt om en juridisk vurdering af lovligheden af ISDS-mekanismen.

Den såkaldte ISDS-mekanisme skal gøre det muligt for private virksomheder at sagsøge stater ved lukkede særdomstole, såfremt vores demokratiske love kommer på tværs af virksomhedernes profit. Derudover har den italienske regering åbent nægtet at underskrive aftalen.

TISA og JEFTA

Alligevel fortsætter EU-kommissionen sit angreb på fri og fair international handel. Angrebene hedder Trade in Services Agreement (TISA) & Japan-EU Free Trade Agreement (JEFTA). Ligesom TTIP og CETA, så har TISA og JEFTA til formål at gøre livet lettere for de store multinationale virksomheder i gennem omfattende markedsliggørelse.

Før TISA gælder det i princippet alle tjenesteydelser. Alt er på bordet. Nøgleområderne er postvæsen, finanshandel, telekommunikation, lufthavne, e-handel, regler for offentlige indkøb, fri bevægelighed og meget mere. Det vil utvivlsomt lede til deregulering af tjenesteydelsesområdet: Med slappere regler til skade for forbrugere, miljø og arbejdstagere til følge.

JEFTA er blevet kaldt for "EU's største handelsaftale nogensinde" af EU's handelskommissær Cecilia Malmström. Alligevel skal aftalen gennemføres udelukkende som en aftale under

EU-kompetence frem for en såkaldt blandet aftale. Det betyder at de nationale parlamenter ikke får mulighed for at sige nej til aftalen.

I Folkebevægelsen går vi ind for fri, fair og international handel. EU har dog en udemokratisk forståelse af frihandel. Her betyder 'frihed' - frihed fra: lovgivning, skatter og afgifter, som ellers er sat i verden for at beskytte fællesskabet, folkesundheden og miljøet.

Vi har tidligere stillet en stribe af ændringsforslag til EU-parlamentets beslutning om TISA. EU-parlamentet skal i sidste ende godkende TISA aftalen, når den er forhandlet på plads. Ligesom vi løbende har stillet kritiske spørgsmål til EU-kommissionen om både om forhandlingsforløbene og aftalernes konsekvenser.

Frontex, militær og flygtninge

Verden oplever i øjeblikket den værste flygtningekrise siden anden verdenskrig, og det er helt tydeligt, at EU ikke kan løfte opgaven. Selvom kun en brøkdel af flygtningene kommer til Europa, er det for stor en opgave for EU. I stedet lader man modtagerlandene sejle deres egen sø og betaler autokratiske regimer uden for EU for at kue flygtninge, imens EU vender det blinde øje til.

Men flygtningene forsvinder ikke, bare fordi EU lukker øjnene for dem. I Folkebevægelsen går vi ind for en solidarisk flygtningepolitik i overensstemmelse med FN's regler.

Derfor har vi konsekvent kæmpet imod EU hjemsendelsesaftaler med tredjelande og underhåndsaftaler med Tyrkiet, Egypten og Marokko. Samtidig har vi arbejdet for kravet om, at der oprettes sikre flygtninge ruter til Europa. Ligesom Rina støtter også indførelsen af et kvotesystem under FN's og UNHCR's vejledning.

Situationen i Grækenland er i løbet af 2018 kun blevet værre. Trods aftalen med Tyrkiet er vurderingen at ca. 24.000 flygtninge er ankommet til Grækenland i år. Assistancen fra EU er stort set ikke til at få øje på, og de græske myndigheder står med en nærmest umulig opgave.

Konsekvensen er, at et af EU's fattigste lande skal bære den største byrde - det er solidaritet på EU'sk. I sidste ende er det flygtningene, som betaler prisen: Red Barnet melder om et stort omfang af vold mod og misbrug af børn. Amnesty rapporter desuden om dårlig hygiejne, mangel på føde, ikke-

tilstrækkelig lægehjælp, vold og had-motiverede overfald i græske flygtningelejre.

Vi forsvarer forsvarsundtagelsen

EU-Kommissionen med Juncker i spidsen har dog en plan for at undgå de mange flygtninge. Juncker lancerede i en tale ideen om, at skabe et EU-grænseværn på 10.000 EU-grænsevagter. Altså en organisation som under EU-flag skal patruljere de forskellige grænser.

Dertil kommer at EU allerede forrige år lancerede den såkaldt Europæisk Forsvarsfond, som dels skal støtte fælles europæiske indkøb af militære kapaciteter. Og dels støtte forskning inden for den militære industri.

Selvom Danmark har forsvarsundtagelsen bidrager vi alligevel til Forsvarsfonden gennem EU-budgettet. I slutningen af 2019 vil vi samlet have bidraget med 13 millioner kroner. Det er ren subsidiering af militærindustrien.

Det er også interessant at kigge på EU-kommissionen oplæg til den syvårige budgetramme for 2020 til 2027. En ny overskrift har nemlig sneget sig ind forhold til tidligere år: *"Sikkerhed og Forsvar"*.

I 2017 besluttede EU's stats- og regeringsledere på et EU-topmøde at aktivere Lissabon-traktatens mulighed for et Permanent Struktureret Samarbejde (PESCO) på det militære område. Samarbejdet er stadig på tegnebrættet men formålet er dybest set fælles oprustning.

Det er en udvikling, som Folkebevægelsen som organisation bør følge meget tæt. Det er ikke svært at forestille sig, hvad

denne udvikling kan føre til i fremtiden: En fælles EU-hær med et fælles indre marked for militærindustrien subsidiert af skatteborgerne.

Retten til selvbestemmelse

Vi tror på globalt udsyn og støtter aktivt alle borgeres ret til, at bestemme over deres egen tilværelse, også uden for EU. Blandt andet har vi i mange år kæmpet for Kurdernes ret til selvbestemmelse. Borgerkrigen i Syrien og Erdogans greb om magten i Tyrkiet har gjort dette arbejde om muligt endnu mere relevant. Men også Saharawiernes kamp for frihed i Vestsahara, og Katalonernes kamp for øget selvbestemmelse har kontoret haft et øje på i løbet af det sidste år.

Kurderne

“Kurdernes eneste ven er bjergene”. Sådan lyder et Kurdisk ordsprog og situationen i Kurdistan lige nu vidner om, at listen med venner er kort. Tyrkiet, med støtte fra Rusland, er gået over grænsen til Syrien og har etableret en “sikkerhedszone”. I realiteten er dette en tyrkisk invasion af det kurdiske selvstyreområde i Syrien. Samtidig har Erdogan sat det hårde skyts ind mod Kurderne i området omkring Diyarbakir. Desuden presser den Irakiske regering det begrænsede kurdiske selvstyre i det nordlige Irak.

Kontoret har længe været aktivt involveret i kurdernes kamp for retten til selvbestemmelse. **Rina er også blevet støtte-medlem af den såkaldte kurdiske venskabsgruppe i Parlamentet, som støtter kurdernes kamp. Rina har også været medunderskriver på kritik af Erdogans fremfærd mod Kurderne. Foruden at mødes kurdiske repræsentanter og hjælpe disse med adgang til EU’s bonede gulve.**

Vestsahara

Folkebevægelsen mod EU kæmper for retten til folkenes selvbestemmelse. Derfor har Folkebevægelsen længe kæmpet for Vestsaharas befrielse, som desværre modarbejdes af EU. I årevis har EU støttet den Marokkanske besættelse af Vestsahara gennem en fiskeriaftale, som giver EU lov til at tømme Vestsaharas havområde for fisk.

Der er altså tale om dobbeltudnyttelse. Dels den politiske støtte til besættelsen – og dels udplyndringen af Vestsaharas ressourcer. Dette er direkte i strid med international lov.

I forlængelse af Landsmødets beslutning i 2013 har Vestsaharas selvbestemmelse fortsat været en prioritet for kontoret. Besættelsen er noget som EU-Kommissionen helst vender det døve øre til, medmindre der er nogen både indenfor og uden for EU-institutionerne, som råber op - Men det gør vi!

EU’s mange handelsaftaler med Marokko inkluderer det besatte Vestsahara, hvilket betyder, at EU både støtter besættelsen økonomisk og politisk. Denne støtte har hjulpet det Marokkanske styre med, at opretholde sin besættelsen i knap 30 år.

Juncker, Draghi, Selmayr og alle de andre

Det er en stolt tradition for Folkebevægelsens repræsentanter i Bruxelles at holde et vågent øje med EU's topchefer. EU's topchefer har nemlig en lige så stolt tradition for tvivlsom embedsførelse, egennyttmaksimering og dårlig moral.

Den såkaldte LuxLeaks-skandale afslørede, at Luxembourg har opbygget skattely og hjulpet multinationale virksomheder med at undgå skattebetalinger i andre EU-medlemslande - herunder Danmark. Alt dette skete imens den nuværende EU-Kommissionsformand, Jean-Claude Juncker, var Premierminister i Luxembourg.

På den baggrund har vi arbejdet for at få stillet mistillidsvotum til Juncker som kommissionsformand.

Desværre fik mistillidsvotummet ikke opbakning fra parlamentets herskende flertal. En politisk aftale mellem socialdemokrater og konservative betød, at Juncker endte med at gå fri.

Mario Draghis medlemskab i G30

Det er ikke kun Juncker, som har måtte se sig genstand for Rina's kritik. Det gælder også direktøren for Den Europæiske Centralbank, Mario Draghi. Draghi er medlem af en magtfuld lobbyorganisation kaldet G30, som består af topdirektørerne fra nogle af verdens største banker.

Som Den Europæiske Centralbanks direktør er Draghi samtidig den øverste tilsynsførende for bankerne i EU. Det betyder, at Draghi nu fører tilsyn med de selvsamme banker, som han

er lobbyist for. - Noget Draghi ikke selv kan se det mindste problem i.

Rina har derfor krævet, at Draghi enten må trække sig fra sin plads i G30 eller fra posten som direktør for Den Europæiske Centralbank.

I det forgangene år har EU's ombudsmand Emily O'Reilly kritiseret Draghis medlemskab af G30. Ligesom hun stærkt har taget afstand fra Draghis påstand om, at der på ingen måde er tale om en interessekonflikt.

Men som LuxLeaks-skandalen viste, så er EU en "Old-Boys'-Club", hvor man dækker over hinanden. I det forgangene år har Ligesom Juncker kan Draghi formentlig se frem til, at hans socialdemokratiske og konservative venner kommer ham til undsætning.

Selmayr-sagen

Selmayr-sagen går i korte træk ud på, at Jean-Claude Juncker omgik og brød reglerne for ansættelse. Oprindeligt var Martin Selmayr kabinetschef for EU-kommissionsformand Jean-Claude Juncker, men denne stilling berettigede ikke til et advancement til posten som Generalsekretær for hele EU-Kommissionen.

Derfor blev Martin Selmayr forfremmet to gange på samme dag med få minutters mellemrum. Juncker udnævnte ham først til vicegeneralsekretær for EU-kommissionen, og efter få minutter i denne stilling blev han udnævnt til Generalsekretær. Ifølge Juncker var formalia dermed overholdt.

I Danmark vil det svare til at man starter dagen som spin doktor for Lars Løkke Rasmussen, men går i seng som departementschef for statsministeriet. Og det helt uden jobopslag, rekrutteringsproces, ansøgning eller samtale!

Rina har brugt sin plads i EU-parlamentet til, at rejse voldsom kritik i dele af pressen. Desuden stillede hun parlamentariske spørgsmål til EU-Kommissionen om rigtigheden af processen.

Sagen har siden ført til voldsom kritik fra EU's ombudsmand Emily O'Reilly. Hun har undersøgt uregelmæssighederne i ansættelsen af og hun giver meget hård kritik til Juncker og Kommissionen. Desuden har en kommissær taget sit tøj og gået i protest mod Juncker og Selmayrsagen.

Klima

Vi befinder os i en verdensomspændende klimakatastrofe. Klimaforandringerne konsekvenser er muligvis ikke så tydelige i Danmark, som de er andre steder i verden. Men på det afrikanske kontinent betyder konsekvenserne allerede krig, hungersnød og død. Det er ikke noget, der sker om 10, 20 eller 30 år- det sker i dag!

I løbet af 2018 har klimaet også været på dagsordenen i EU-parlamentet flere gange. Eksempelvis i form af opfølgning på dieselgate skandalen, CO² udledninger fra fossile brændstoffer eller EU's mål for klimaforhandlinger.

Desværre er det dog tydeligt, at EU vægter kortsigtet vækst over en langsigtet og bæredygtig klimapolitik. Her er det meget problematisk at det indre marked spænder ben for, at lande kan tage radikale skridt for at sikre en langsigtet og bæredygtig klimapolitik.

Rina har hele tiden presset på for en ambitiøs politik samt, at det skal være muligt for ambitiøse lande at gå længere end det indre marked tillader.

I Folkebevægelsen interesserer vi os for verden, fordi verden som bekendt er større end EU – det samme er klimaet, som heller ikke stopper ved EU's grænser. Vi forudser, at klimaet igen og igen vil være at finde øverst på den politiske dagsorden i årene fremover.

Det gælder ikke kun for den politiske dagsorden men også for almindelige mennesker. I september gik mennesker på gaden verden over. Alene i København var 15.000 mennesker på gaden for at vise deres bekymring for klimaet. Det er en klima-

mobilisering, vi som folkelig bevægelse ikke kan ignorere - Vi var da også på gaden, for at uddele materiale med information om de problemer EU skaber og har skabt for verdens klima.

Afslutning

Det parlamentariske arbejde ikke et mål i sig selv for Folkebevægelsen mod EU. Men vores aktiviteter i EU-parlamentet - og de alliancer og den indsigt dette arbejde giver os - er en styrke for den danske EU-modstand.

I et politisk landskab, hvor vores modstandere modarbejder os, og kampen for et Daxit, skal vi spille på alle instrumenter for at vinde kampen mod EU. Sammen med diskussionerne i arbejdspladsernes kantinerne, mødet med borgerne på gaden, uddelingen af løbesedler mm. danner vi det orkester der skal spille symfonien om Daxit.

Arbejdet i EU-Parlamentet er derfor ikke målet i sig selv, men et middel til at nå målet.

Rina, og holdet bag hende, er glade for og stolte over, at have bidraget til kampen mod EU og vi ser alle frem til at fortsætte dette arbejde.

